

Lovforslag, som det ærede Medlem ogsaa lyste efter, med Hensyn til Behandlingen af umyndige, en samlet Lov om Værgens Myndighed, Pupilauctoriteternes Myndighed og Domstolenes Stilling heroverfor. Det ærede Medlem ved, at disse Tanker overvejes i Kommissionen, at Sagen er under Behandling. Han ved af Udtalelser af Professor Bentzon, at denne fuldt ud støtter mig og for det første ikke vil have det foreliggende Forslag gjort til et Straffelovforslag, men heller ikke vil have det gennemført som midlertidig Lov, fordi man ikke kan vide, til hvilken Tid de nævnte Forhandlinger kan være ført til Ende med det Resultat, at vi faar en afsluttet Lovgivning paa dette Omraade. Derfor er det hverken rigtigt at vedtage en midlertidig Straffelov her eller at gøre dette Lovforslag midlertidigt.

Men dertil kommer et Forhold til, som gør, at jeg ikke vilde kunne gaa den af Mindretallet anbefalede Vej. Hvor underligt det end lyder, efter at man har hørt den sidste Del af det ærede Medlem Hr. Rytters Udvikling, maa man alligevel antage, at Mindretallets Ændringsforslags § 3 er lavet for at hjælpe mig, for at gøre Tilfælde som det med Barning og lignende lovlige. Men jeg kan ikke indrømme Rimeigheden af at give en egentlig Straffelov tilbagevirkende Kraft. Dette sker imidlertid gennem Mindretallets § 3, og jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Rytter, hvis Sagkundskab paa dette Omraade jo er ret ubegrænset, om han kender nogen i Verden eksisterende Straffelov, der har tilbagevirkende Kraft. Jeg kender ingen, og derfor vil jeg anse det for meget uheldigt at indføre det Princip, at naar en Mand er straffet som fuldt tilregnelig og derefter løslades, saa kommer man med en midlertidig Straffelov, hvorefter man paa ny kan indespærre ham.

Det er de Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre med Hensyn til Flertallets og Mindretallets Ændringsforslag.

Saa har det ærede Medlem Hr. Rytter anvendt lang Tid paa at forklare — forklare skal her sættes i Gaaseøjne — Tilfældet Barning. Nu er jeg i og for sig ikke rigtig klar over, hvad Hensigten er hermed i Forbindelse med dette Lovforslag, der formentlig maa vedtages i nøjagtig samme Skikkelse, hvad enten det har været kortere eller længere Tid, inden Barning har faaet meddelt fri Proces, eller selv om han ikke havde faaet meddelt fri Proces. Men om end jeg finder, at den Udvikling, det ærede Medlem her fremkom med, i Virkeligheden ikke har nogen Forbindelse med dette Lovforslag,

vilde det naturligvis ikke falde mig ind, ikke at gøre Rede for min Stilling, ogsaa til Tilfældet Barning, naar det ønskedes af dette høje Ting. Ganske vist, skulde jeg følge det ærede Medlem Hr. Rytter i den Grad i Detailler, som han synes at forlange, vilde det blive en meget langstrakt Forhandling, men det er maaske heller ikke nødvendigt. Det er maaske muligt ved Hjælp af en noget kortere Redegørelse fra min Side at give et noget klarere, jeg drister mig til at sige: endnu mere objektivt Billede af, hvad der er foregaaet, end det, der fremlyste af de umaadelig mange Detailler, der blev fremsat, og Skrivelser, der blev oplæst af det ærede Medlem.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han havde faaet det Indtryk paa Forhaand af Tilfældet Barning, at Manden var af den allerværste Art, men ved at se Sagens Akter igennem, synes det ærede Medlem at være kommet til det Resultat, at Manden nærmest var af den bedste Art. I hvert Fald sagde det ærede Medlem, at hans Indtryk af Manden nu var ganske forandret, medens hans Udgangspunkt jo var, at han var af den allerværste Art. Jeg skal ikke her diskutere hvorvidt Barning er af den ene eller den anden Art; det er meget muligt, at han i mange Henseender er et tiltalende Menneske, men han har den for Samfundet særdeles afgørende Fejl, at han er komplet ude af Stand til at beherske sig paa det seksuelle Omraade, og det har vist sig Gang paa Gang gennem en længere Aarrække. Det ærede Medlem vil formodentlig ikke have, at vi her skal gennemgaa alle de forskellige Forbrydelser. Jeg tror heller ikke, det er nødvendigt. Men efter den Respekt, det ærede Medlem nærer for Domstolene, en Respekt, der vel deles af alle Medlemmer af dette høje Ting, maa det vel for at karakterisere Barnings Farlighed være tilstrækkeligt at nævne, hvilke Straffe der er overgaaet ham. Jeg erindrer ikke, om det ærede Medlem Hr. Rytter i Dag lod Tinget faa det Indtryk, at det i Virkeligheden ikke var slemme Ting, Barning havde begaaet, men de Straffe, Domstolene har givet ham efter den gældende Straffelov, viser i hvert Fald, at Smaatterier kan det ikke være. Han fik i 1902 Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage — en meget streng Straf. I 1903 fik han Forbedringshusarbejde i 2 Aar, i 1905 Fængsel paa Vand og Brød i 6 Gange 5 Dage, i 1908 Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 20 Dage, i 1913 Forbedringshusarbejde i 2 Aar og i 1922 Forbedringshusarbejde i 3 Aar.